

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Völflové a soudců Mgr. Miloše Póla a JUDr. Pavla Toufara v právní věci

žalobce: [redacted], narozený dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem Mgr. Jiřím Písečkou
sídlem Žižkova 1914/1a, 370 01 České Budějovice

proti

žalované: [redacted], narozená dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupená advokátem JUDr. Jiřím Kacaříkem
sídlem Pražská 84/15, 301 00

o zrušení smlouvy, eventuálně zaplacení částky 357 980 Kč s příslušenstvím,
o odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu ve Strakonících ze dne 30.9.2022 č.j. 4 C
163/2020-374,

takto:

Rozsudek soudu prvního stupně **se mění** takto:

Zrušuje se kupní smlouva uzavřená mezi žalobcem coby kupujícím a žalovanou coby prodávající
dne 1.8.2019, jejímž předmětem byl prodej vozidla Mercedes Benz E, třídy E,
200 CDI Classic, VIN [redacted], RZ [redacted].

Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 229 980 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobci dalších 128 000 Kč a úrok z prodlení z částky 357 980 Kč ve výši 8,25 % ročně, **se zamítá.**

Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na nákladech řízení před soudy obou stupňů částku 84 386 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám Mgr. Jiřího Písečky, advokáta v Českých Budějovicích.

Účastníci jsou povinni zaplatit státu – na účet Okresního soudu ve Strakonicih částky, žalobce 1 571,03 Kč, žalovaná 6 349 Kč, vždy do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresní soud ve Strakonicih jako soud prvního stupně zamítl žalobu, že se zrušuje kupní smlouva o prodeji „vozidla“ ve výroku specifikovaná, vše se vrací do původního stavu a žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 357 980 Kč s přísl. (výrok I.). Dále zamítl i žalobu, aby žalovaná byla uložena povinnost zaplatit žalobci částku 357 980 Kč s přísl. (výrok II.) a o nákladech řízení rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo (výrok III.). Výroky IV. a V. rozhodl o nákladech státu.
2. Žalobce jako kupující žalobou ze dne 3.8.2020 uplatnil vůči žalované jako prodávající primárním petitem (výrok I.) návrh na zrušení účastníky uzavřené (ve výroku shora) uvedené kupní smlouvy ze dne 1.8.2019 o prodeji specifikovaného „vozidla“ podle § 1793 o.z. pro hrubý nepoměr vzájemně poskytnutých plnění (s odůvodněním, že kupní cena „vozidla“ 477 980 Kč byla v hrubém nepoměru k jeho hodnotě). Vzhledem ke skutečnosti, že „vozidlo“ mu nebylo žalovanou předáno, žádal vrácení fakticky uhrazené kupní ceny ve výši 357 980 Kč. Eventuálním petitem (výrok II.), nebylo-li by vyhověno zrušení smlouvy, uplatnil nárok na vrácení realizované kupní ceny poté, co dopisem ze dne 5.3.2020 od této smlouvy odstoupil pro vady věci (byl stočen tachometr nejméně o 353 000 km a v minulosti došlo k nadměrné amortizaci „vozidla“ užívaného jako taxi), v průběhu řízení dále uplatnil i relativní neplatnost uzavřené kupní smlouvy poté, co dopisem ze dne 12.7.2021 adresovaným žalované namítl relativní neplatnost smlouvy, neboť byl jí jako prodávající uveden v omyl o rozhodující skutečnosti (skutečný stav najetých km a provozování „vozidla“ jako taxi.).
3. Žalovaná se žalobě bránila tvrzením o tom, že předmětnou kupní smlouvou poskytla žalobci věc v hodnotě kupní ceny, která činila 357 980 Kč, neboť tvrzená záloha 120 000 Kč, a tím celková kupní cena 477 980 Kč, nebyla skutečně zaplacená. Realizovaná kupní cena odpovídala hodnotě prodávané věci, neboť „vozidlo“ bylo pořízeno se slevou v SRN za 176 000 Kč, žalovanou bylo prostřednictvím syna [REDAKCE] následně provedeno jeho zhodnocení v podobě oprav a nového laku v ceně minimálně 148 000 Kč. Navíc ust. § 1793 o.z. nelze aplikovat v případě, kdy z důvodů na straně žalobce došlo k zničení „vozidla“ (shořelo dne 16.3.2020 za neznámých okolností) a nelze tak navrátit vše do původního stavu. Nesouhlasí s tvrzením žalobce, že „vozidlo“ mu nebylo při prodeji předáno, naopak „vozidlo“ převzal a odjel s ním. S „vozidlem“ se před jeho koupí řádně seznámil, byl informován o vadě tachometru (že deklarovaný stav neodpovídá skutečnému počtu najetých km), informován byl i o provedeném zhodnocení a byl s jeho stavem srozuměn a spokojen. Jeho současné tvrzení jsou nepravdivá a účelově upravená.
4. Soud prvního stupně vyšel ze zjištění, že mezi účastníky (žalobcem v pozici kupujícího a žalovanou v pozici prodávající) byla dne 1.8.2019 uzavřena kupní smlouva, jejímž předmětem byl prodej osobního automobilu Mercedes Benz E, třídy E200CDI, Classic, RZ [REDAKCE] (dále jen „vozidlo“) za kupní cenu 357 980 Kč, prodej byl realizován prostřednictvím (ve spolupráci) [REDAKCE] ve [REDAKCE] z důvodu možnosti zprostředkování spotřebitelského úvěru pro žalobce na úhradu kupní ceny. Pro účely získání úvěru účastníci určili kupní cenu ve výši 477 980 Kč, když žalovaná potvrdila převzetí hotovostní platby (akontace) ve výši 120 000 Kč. Skutečně dohodnutou kupní

cenu ve výši 357 980 Kč žalovaná obdržela, hotovostní platba realizována nebyla. Žalovanou v průběhu jednání o prodeji zastupoval syn [REDACTED], žalovaná se účastnila toliko podpisu smlouvy a jednání o získání úvěru (shodná vyjádření účastníků). S žalobcem se jednání (koupě) účastnil [REDACTED], na základě výpovědi zejména svědka [REDACTED] soud neuvěřil tvrzení žalobce, že přítomen byl i [REDACTED]. Současně s kupní smlouvou žalobce uzavřel (ve spolupráci s [REDACTED]) úvěrovou i pojistnou smlouvu, a byl následně (na základě plné moci udělené [REDACTED]) proveden zápis jeho vlastnictví v evidenci motorových vozidel. Ohledně předání „vozidla“ se účastníci rozcházel, žalobce převzetí „vozidla“ popíral (z autobazaru s ním odejel svědek [REDACTED]), žalovaná tuto verzi popírala s tím, že žalobce „vozidlo“ převzal včetně klíčů a dokladů a naopak on s ním z autobazaru odejel. O tom, že vozidlo užíval, měla svědčit i skutečnost policejní kontroly dne 23.8.2019. I když soud dospěl k závěru, že uvedeného dne žalobce vozidlo neřídil (vozidlo řídila nezjištěná osoba), na základě výpovědi svědků [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] uzavřel, že svědek [REDACTED] odvezl z autobazaru (byla vyvrácena skutková verze žalobce), a že „vozidlo“ se dostalo do dispozice žalobce. Pokud ten poukázal na skutečnost, že nepřevzetí „vozidla“ potvrzuje, že toto bylo svědkem [REDACTED] předáno k technické kontrole dne 8.8.2019, vycházejí z ručně psané poznámky „[REDACTED]“ na záznamníku závad vozidla z téhož dne, soud uzavřel, že takový listinný důkaz nemá dostatečnou vypovídací hodnotu (s ohledem na další provedené důkazy a zejména nemožnou shodu na tachometru vykazovaných ujetých kilometrů – 38 470 – se záznamem z 1.7.2019). V podrobnostech možno poukázat na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Dále soud zjistil, že „vozidlo“ dne 16.3.2020 shořelo za neznámých okolností, nepojištěné (žalobce krátce po uzavření kupní smlouvy pojistnou smlouvu zrušil).

5. Soud dále dovodil, že „vozidlo“ mělo vady, s nimiž žalobce nebyl seznámen (bylo provozováno jako taxi a mělo na tachometru jiný podstatně menší nájezd kilometrů), Žalovaná své tvrzení o tom, že žalobce byl prostřednictvím jejího syna s vadami seznámen, že mu byla sdělena skutečnost, že na tachometru uváděný počet km (přes 38 000 km) neodpovídá skutečnému počtu najetých (přes 400 000 km), neprokázala (informaci žalobci, že vozidlo bylo provozováno jako taxi, ani sama žalovaná netvrdí). Údaje o těchto skutečnostech však mohl žalobce zjistit bezprostředně po koupi tak, jak to učinil dne 2.3., eventuálně 30.4.2020, jak vyplývá z listin, které si žalobce vyžádal. Pokud tedy kupní smlouva byla uzavřena dne 1.8.2019 a žalobce tyto vady vytknul až dopisem ze dne 5.3.2020, pak dle názoru soudu byly vady vytknuty opožděně, čímž podle § 2111 o.z. pozbyl práva odstoupit od smlouvy. Vzhledem k tomu, že žalobce od smlouvy platně neodstoupil, je smlouva nadále v platnosti a žalovaná tak není povinna vydat žalobci bezdůvodné obohacení spočívající v zaplacené kupní ceně. Z tohoto důvodu soud žalobu v části, kdy se žalobce domáhá zaplacení částky 357 980 Kč představující bezdůvodné obohacení vzniklé žalované po odstoupení od smlouvy, zamítl.
6. Na základě provedeného dokazování má soud dále za prokázané, že obvyklá kupní cena předmětného vozidla ke dni 1.8.2019 činila 120 000 Kč (správně má být uvedeno 128 000 Kč), neboť soud zde vyšel ze znaleckého posudku a výpovědi znalce (viz bod 20.). Vzhledem k tomu, že žalovaná obdržela částku 357 980 Kč, lze hovořit o hrubém nepoměru ve smyslu ust. § 1793 odst. 1 o.z. Podle § 6 odst. 2 o.z. však nikdo nesmí těžit ze svého nepoctivého nebo protiprávního činu, nikdo nesmí těžit ani z protiprávního stavu, který vyvolal nebo nad kterým má kontrolu. Dle názoru soudu došlo k uzavření kupní smlouvy v důsledku nepoctivého jednání žalobce, který se při uzavírání kupní smlouvy dopustil jednání i protiprávního. Žalobce se dopustil podvodného jednání při získání úvěru, z něhož byla kupní cena zaplacená, když předkládal listiny (o svém příjmu, provedené akontaci) s nepravdivými informacemi. Celé jednání žalobce při uzavírání kupní smlouvy lze navíc považovat za velmi nestandardní (žalobce chtěl koupit auto a zaplatit za něj v řádech statisíců korun, aniž měl finanční prostředky, chtěl financovat auto úvěrem, s [REDACTED] se však prý o úvěru ne bavil a přesto mu [REDACTED]).

sdělil, že bude muset jet kvůli předmětnému autu do [REDAKCE] do autobazaru [REDAKCE], který je schopen zprostředkovat úvěrovou smlouvu, své jednání žalobce odůvodnil tím, že ve všem spoléhal na svého kamaráda [REDAKCE], uzavřel pojistnou smlouvu, nicméně za několik málo dní pojištění zrušil, žádnou další smlouvu neuzavřel a opět uvedl, že ve všem spoléhal na kamaráda, žalobce se neúčastnil ani převodu vozidla na svou osobu, opět dal plnou moc svému kamarádovi [REDAKCE], nemá k dispozici kupní smlouvu, vozidlo si prohlížel maximálně půl hodiny a opět spoléhal na kamaráda). Soud dovodil nepoctivost jednání žalobce, tedy jednání, které je v rozporu s dobrými mravy, a proto návrh na zrušení kupní smlouvy a uvedení všeho do původního stavu zamítl. Ze stejného důvodu soud nepřihlédl ani k námitce relativní neplatnosti, přestože byl žalobce ohledně podstatné skutečnosti (změna nájezdu kilometrů) uveden v omyl.

7. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků nepřiznal právo na jejich náhradu, aplikujíc ust. § 150 o.s.ř. Soud přihlédl i k chování žalované při uzavírání kupní smlouvy, kdy žalovaná, přestože věděla, že kupní cena činí 357 980 Kč, podepsala kupní smlouvu s uvedením kupní ceny 477 980 Kč, potvrdila žalobci převzetí akontace ve výši 120 000 Kč, přestože si byla zcela jednoznačně vědoma, že žádnou takovou částku neobdržela, čímž umožnila žalobci získat úvěr ve výši kupní ceny, kterou následně obdržela. I chování žalované tak bylo v rozporu s dobrými mravy.
8. O náhradě nákladů řízení státu bylo rozhodnuto podle § 148 odst. 1 o.s.ř. tak, že každý z účastníků se na jejich náhradě má podílet jednou polovinou.
9. Proti tomuto rozsudku, a to do všech jeho výroků, se odvolal žalobce navrhující jeho změnu a vyhovění žalobě. Nesouhlasí s hodnocením provedených důkazů (a tím zejména se závěrem, že mu „vozidlo“ bylo po uzavření kupní smlouvy předáno), kdy soud se řádně nelyžoval s nepravdivostí výpovědi svědka [REDAKCE], s rozporu s výpověďmi dalších svědků ([REDAKCE] a [REDAKCE]), ani s námitkou o tom, že svědek [REDAKCE] na ostatní svědky (žalované strany) působil za účelem ovlivnění jejich výpovědi ve prospěch žalované. Nesprávně vyhodnotil výpověď svědků [REDAKCE], [REDAKCE], nesprávně vyhodnotil poznámku „[REDAKCE]“ na opisu protokolu o evidenční kontrole z 8.8.2019, nevyhodnotil výpověď svědka [REDAKCE] a učinil nepodložené konstrukce ohledně průběhu silniční kontroly z 23.8.2019. Provedené hodnocení důkazů deformuje jejich obsah a skutkový závěr neodpovídá racionálně logickému uvažování. Nesouhlasí ani se závěrem, že, ač byl žalobce uzavřením předmětné kupní smlouvy s žalovanou neúměrně zkrácen, a zároveň žalovanou uveden v omyl o rozhodné skutečnosti (počet najetých km, předcházející provoz „vozidla“ jako taxi), těžil ze svého protiprávního a nepoctivého jednání, pro které žalobní nárok z titulu neúměrného zkrácení a neplatnosti kupní smlouvy soud pro omyl zamítl. Úvaha soudu o nestandardnosti chování žalobce, které by mělo založit závěr o nepoctivosti jeho jednání, natož těžení z této nepoctivosti, nemá oporu v provedeném dokazování. Je pravdou, že se ukázalo nerozumným, že se žalobce spolehl na svého kamaráda [REDAKCE], to ovšem svědčí o jeho naivitě a nezkušenosti. Rovněž některé další ze skutečností, které soud označuje za nestandardní, nestandardními nejsou. Nic nestandardního, natož nepoctivého, např. není na tom, že si žalobce prohlížel v přítomnosti svého kamaráda [REDAKCE] vozidlo po dobu půl hodiny, že převod vozidla provedla na plnou moc jiná osoba - [REDAKCE], ukončení pojistné smlouvy žalobce rovněž vysvětlil (opět se spolehl na svého kamaráda [REDAKCE]). Pokud žalobce jednal protiprávně tím, že při získání úvěru, z něhož byla kupní cena zaplácena, předložil listiny ohledně svého příjmu s nepravdivými informacemi, není to důvodem pro odeprání ochrany práva žalobce z neúměrného zkrácení, resp. z neplatnosti kupní smlouvy pro omyl. Okresní soud totiž přehlédl, resp. nezohlednil, že předložení nepravdivých dokladů při uzavření smlouvy o úvěru se vůbec netýkalo právního vztahu, který byl předmětem tohoto soudního řízení – tj. vztahu vzniklého z kupní smlouvy na „vozidlo“. Minimálně zde chybí prvek těžení z této nepoctivosti na úkor žalované. Protiprávní a dle soudu nepoctivé jednání žalobce přitom evidentně za následek získání nějakého prospěchu (tj. těžení z tohoto jednání) na úkor

žalované nemělo. Bylo tomu právě naopak – žalovaná uzavřela s žalobcem kupní smlouvu na „vozidlo“, které mělo obvyklou cenu 128 000 Kč a prokazatelně za něj obdržela částku 357 980 Kč. Nelze odhlédnout ani od toho, že žalovaná se dopustila při sjednávání úvěru obdobného protiprávního jednání jako žalobce, a to tím, že nepravdivě potvrdila, že obdržela od žalobce akontaci ve výši 120 000 Kč. Navíc žalovaná se dopustila vůči žalobci podvodu, jelikož mu prodala vozidlo, u něhož byl v rozporu se skutečností deklarován stav najetých km cca desetkrát nižší oproti skutečnosti. S počtem najetých kilometrů žalobce neseznámila, stejně jako se skutečností, že „vozidlo“ bylo provozováno jako taxi (jak vyplývá i z údajů výpisů z historie vozidla a jeho závad). Stejně tak za oprávněné mělo být shledáno odstoupení od kupní smlouvy, kdy soud nesprávně aplikoval ust. § 2 111 o.z. nedopadající na situace, kdy prodávající o vadách věděl. Jednalo se o vady, které nebyly zjistitelné řádnou prohlídkou, tyto lze odhalit pouze kontrolou v internetových evidencích vedených Ministerstvem dopravy ČR a společností CEBIA.

10. Proti tomuto rozsudku, a to do výroku o nákladech řízení, se odvolala žalovaná. Nesouhlasí s aplikací § 150 o.s.ř. pro absenci důvodů zvláštního zřetele hodných pro odepření práva v řízení úspěšného účastníka na náhradu nákladů řízení. Namítá, že to byl žalobce, kdo měl zájem od žalované vozidlo koupit. Byl to žalobce, kdo potřebovat získat úvěr, aby měl na zaplacení sjednané kupní ceny, a to i podvodem, a byl to žalobce, kdo vyvolal soudní spor, v němž lživě tvrdil, že celková kupní cena byla 477 980 Kč a v žalobě dokonce vůči žalované vyslovil hrozbu na vrácení nepředané částky. Byl to žalobce, kdo v žalobě požadoval navrácení věci do původního stavu, ačkoli věděl, že předmětné vozidlo bylo úmyslně zapáleno a není již možné zjistit hodnotu této věci, natož údajný hrubý nepoměr vzájemného plnění. Žalobce neunesl jak břemeno tvrzení, tak i břemeno důkazní, a jím podaná žaloba byla proto správně v celém rozsahu zamítnuta. Byl to tedy především žalobce, jehož chování bylo nemorální a podvodné již od samého počátku, za což byl v trestním řízení i odsouzen. Nesprávně soud prvního stupně podle § 148 o.s.ř. také rozhodl o náhradě nákladů státu. Protože v dané věci žalovaná byla zcela úspěšná, nemůže soud prvního stupně žalovanou zavázat k žádné náhradě nákladů vůči státu.
11. K odvolání žalobce žalovaná navrhla potvrzení napadeného rozsudku a jeho změnu toliko ve výroku o nákladech řízení (měl být respektován procesní úspěch žalované - viz výše). Soud prvního stupně provedl dokazování v rozsahu potřebném pro rozhodnutí ve věci, vyvodil i správné skutkové závěry odůvodňující zamítnutí žaloby. Žalovaná pouze nesouhlasí s dílčím hodnocením provedených důkazů, zejména pak v otázce, že žalobce nebyl seznámen s vadami „vozidla“, tedy informován o výměně palubního přístroje a o skutečném stavu najetých kilometrů, kdy takový závěr je v rozporu s výpovědí svědků [REDAKCE] i [REDAKCE]. Nesouhlasí ani s hodnocením průběhu policejní kontroly dne 23.8.2019, kdy žalobce byl bezpečně ztotožněn, a i toto zjištění potvrzuje závěr o tom, že dne 1.8.2019 „vozidlo“ převzal. Navíc i kdyby k policejní kontrole nedošlo, je předání a převzetí vozidla dne 1.8.2019 prokázáno nejen výpovědí žalované, jejího manžela, svědka [REDAKCE] a [REDAKCE], ale i jednáním samotného žalobce. Bylo by totiž nelogické, nenormální a nepřirozené, aby kupující poté, co podvodem získal úvěr, uzavřel autopojištění, podepsal kupní a úvěrovou smlouvu, obdržel TP a klíče (vše v jeden den), s „vozidlem“ z autobazaru neodjel. Žalovaná dále rozporuje zjištění ohledně obvyklé ceny „vozidla“ ke dni 1.8.2019, kdy namítá nesprávnost znaleckého posudku i postupu znalce v návaznosti na zadaný znalecký úkol. Zadání, aby znalec stanovil obvyklou cenu konkrétního automobilu, navíc k určitému datu s tím, že tato konkrétní věc již neexistuje, resp. je totálně znehodnocená, je samo o sobě zmatečné a především nemožné. Toho si byl vědom i znalec, a proto místo určení hodnoty osobního automobilu tov. zn. Mercedes – Benz třídy E, RZ: [REDAKCE], se rozhodl odhadnout cenu nikoli této konkrétní věci, která byla předmětem vzájemného plnění ke dni 1.8.2019, ale obvyklou cenu vozidel této značky, podobného stáří a počtu ujetých kilometrů. Žalovaná nesouhlasí s názorem znalce, že z ohořelého auta by nezjistil žádné podstatné skutečnosti, ani s tím, že provedení prací, jimiž se zlepšil stav vozidla, na jeho hodnotu

nemá žádný vliv. O důkazy se neopírá ani jeho tvrzení, že „věci, které byly vyměněny, byly měněny za starší věci“ (pouze vadná převodovka byla vyměněna za použitou, ale plně funkční), ostatní vadné či opotřeбенé věci a agregáty byly nahrazeny novými. Za zcela zásadní žalovaná považuje skutečnost, že znalec ani nepotvrdil, zda shořelo vozidlo, které si žalobce od žalované koupil anebo bylo zapáleno velmi podobné vozidlo (někoho jiného). Znalec předmět koupě tedy fakticky neidentifikoval a tedy ani nemohl určit, v jakém byl stavu, aby se mohlo alespoň rámcově zjistit, jaká byla hodnota konkrétního plnění poskytnutého žalovanou, a zda je dán hrubý nepoměr k částce 357 980 Kč, kterou jako protiplnění poskytl žalobce. Částka 128 000 Kč, kterou znalec stanovil jako prodejní cenu „vozidla“, nepokrývá ani nákupní cenu 7 000 Euro a vůbec nezohledňuje investice, které byly do vozidla vloženy. Hodnota vozidla vypočtená z údaje o roku výroby a nájezdu kilometrů s odhadem 80% amortizace, je naprosto nepřijatelná. Navíc v řízení nebylo prokázáno, že „vozidlo“ bylo provozováno jako taxi, i když mohlo být majitelem společnosti provozující taxislužbu k tomuto účelu jednorázově (nikoli opakovaně) užíváno. Uvedená částka tak vůbec neodpovídá prodejní ceně konkrétního „vozidla“. Poukazuje dále na to, že strany kupní smlouvy nejsou vázány či omezeny ve sjednání výše kupní ceny, pokud nepodléhá cenovému předpisu. Mohou si tudíž ujednat i cenu, která se odlišuje od ceny obvyklé (tržní). Pouze ve výjimečných případech při splnění daných podmínek se uplatní institut neúměrného zkrácení, který představuje výjimku z obecného pravidla, že smlouvy se mají dodržovat. Podle judikatury hrubým nepoměrem vzájemných plnění podle § 1793 odst. 1 o.z. je hranice cca 50%. Žalovaná za předmětné vozidlo zaplatila 7 000 Euro, tj. při tehdejšímu kurzu se jedná o částku 180 390 Kč. Jestliže žalobce předmětné vozidlo koupil za částku 357 980 Kč, pak zaplacená kupní cena snížená o 50% činí 178 990 Kč,; tedy už jen z tohoto prostého matematického propočtu lze dovodit, že se nemohlo jednat o neúměrné zkrácení, jak má na mysli § 1793 odst. 1 o.z., když původní kupní cenu je třeba ještě zvýšit o zhodnocení vozidla provedenými (prokázanými) opravami vozidla synem žalované. V žádném případě se tedy nemohlo jednat o hrubý nepoměr hodnoty vozidla ke smluvními stranami dohodnuté kupní ceně ve výši 357 980 Kč. Kromě toho za podmínku naplnění skutkové podstaty úpravy neúměrného zkrácení se vedle zrušení smlouvy považuje, aby bylo možno obnovit předešlý stav, tedy zejména, aby bylo možno vrátit zcizenou věc. Žalovaná vznáší námitku protiplnění (na kterou poukázala již ve vyjádření k žalobě dne 28.12.2020) a žádá o vrácení svého plnění - konkrétního prodaného „vozidla“, a to ve stavu, v jakém bylo předáno žalobci a nikoliv ohořelé „vozidlo“. Nebude-li to možné, žádá o zaplacení finanční náhrady ve výši 357 980 Kč, což představuje hodnotu předaného „vozidla“ (se zohledněním všech oprav a náhradních dílů do vozidla vložených synem žalované, jak bylo v řízení prokázáno). Vzájemné plnění, jako předpoklad neúměrného zkrácení, je nepochybně vzájemným individuálním plněním. Hodnotu poskytnutého plnění v důsledku široké škály prvků, z nichž se „vozidlo“ skládalo a tvořilo jeho nezaměnitelnou charakteristiku (kvalita karoserie a jednotlivých konstrukčních dílů, fungování přístrojů a komponentů, výbava, stupeň opotřebovanosti a celá řada dalších velmi specifických a individuálních ukazatelů), nelze v daném případě stanovit. Za této situace pak logicky není možné určit ani případný konkrétní rozdíl vzájemného plnění. V dané věci tak nejsou splněny zákonné předpoklady zrušení smlouvy. Při výkladu ust. § 2111 o.z. soud dle názoru žalované nepochybil.

12. Odvolací soud učinil závěr o přípustnosti odvolání, podaných včas, účastníky řízení k takovému úkonu legitimovanými, kdy žalobce uplatnil odvolací důvody dané ust. § 205 odst. 2 písm. e) a g) o.s.ř., žalovaná odvolací důvod daný ust. § 205 odst. 2 písm. g) o.s.ř. Byly splněny náležitosti odvolání a podmínky odvolacího řízení (§ 205 odst. 1 a § 212a odst. 2 o.s.ř.), Poté přezkoumal napadený rozsudek soudu prvního stupně postupem podle § 212 o.s.ř., jakož i řízení jeho vydání předcházející, a dospěl k závěru o důvodnosti odvolání žalobce.
13. Dle názoru odvolacího soudu bylo napadené rozhodnutí vydáno na základě dostatečně a řádně zjištěného skutkového stavu, umožňujícího rozhodnout o podané žalobě. Odvolací soud však dospěl k jiným právním závěrům, jak uvedeno dále, vycházející z následujících (pro své právní úvahy relevantních) skutkových zjištění:

1/ mezi účastníky byla dne 1.8.2019 uzavřena kupní smlouva, kdy žalovaná jako prodávající prodala žalobci jako kupujícímu „vozidlo“ za kupní cenu 357 980 Kč

2/pro účely získání úvěru žalobcem účastníci navýšili kupní cenu o 120 000 Kč na 477 980 Kč, která jako deklarovaná hotovostní záloha nebyla fakticky realizována (žalobcem zaplacená a žalovanou převzata)

3/na tachometru „vozidla“ byl deklarován stav ujetých kilometrů minimálně 38 470 oproti z listopadu 2018 vykazovaným 438 000 km, žalovaná věděla o tom, že na tachometru deklarováný stav ujetých kilometrů neodpovídá skutečnosti (věděla, že na tachometru bylo „přes 38 000“ km oproti najetým „nějakým“ 400 000 km“)

4/závazek z kupní smlouvy byl oběma účastníky splněn, žalobce zaplatil dohodnutou kupní cenu 357 980 Kč a žalovaná mu předmět koupě předala

5/obvyklá cena předmětu prodeje – „vozidla“ - byla v době a místě uzavření smlouvy 128 000 Kč

6/ „vozidlo“ dne 16.3.2020 shořelo nikoli z příčin, které lze přičítat k tíži žalované – v této souvislosti odvolací soud poskytl žalobci (soudem prvního stupně nerealizované) poučení podle § 118a odst.3 o.s.ř. o tom, že nemá za prokázané, že ve smyslu ust. § 2999 odst. 3 o.z. předmět bezdůvodného obohacení- „vozidlo“- nelze vydat z příčin, které jdou k tíži žalované. K tomu žalobce pouze uvedl, že žádné další důkazy nenavrhuje, nicméně z již provedeného dokazování a zejména s přihlédnutím k důsledkům zničení „vozidla“, které jdou plně k tíži žalobce (neměl žádný majetkový prospěch, neboť „vozidlo“ nebylo pojištěno, o čemž věděl, naopak ho to poškodilo, neboť ho nemůže vrátit a je důkazně omezen v posouzení, jak bylo s palubní deskou žalovanou/jejím synem nakládáno), lze takový závěr dovodit. Shoření „vozidla“ totiž nahrává argumentaci žalované, že žalobce nemůže uplatňovat svá práva pro nemožnost „vozidlo“ vydat

7/žalobce dopisem ze dne 30.7.2020 uplatnil u žalované právo na zrušení smlouvy pro hrubý nepoměr vzájemně poskytnutých plnění, u soudu pak včas žalobou dne 3.8.2020 (tedy ve lhůtě dané ust. § 1795 o.z.)

8/žalovaná nevyužila možnost doplnit poskytnuté plnění, není k němu ochotna

14. Námitky odvolatele směřovaly mimo jiné do hodnocení provedených důkazů, zejména v otázce předání „vozidla“, kdy jeho převzetí (a možnou dispozici s ním) popíral. Oba účastníci navrhli množství zejména svědeckých výpovědí, jejichž obsah byl protichůdný, kdy soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozhodnutí tyto v jednotlivostech a vzájemných souvislostech hodnotí, dle názoru odvolacího soudu v souladu s ust. § 132 o.s.ř. V bodu 28 vysvětluje, proč a kterému ze svědků (či účastníků) věří, máje možnost využití zásady přímosti (spontánnosti jednotlivých výpovědí, věrohodnosti vyslychaných), s důrazem na výpověď svědka [REDAKCE] o tom, kdo se jednání za jednotlivé kontrahenty zúčastnil a s poukazem na výpovědi svědků [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] vyvrací skutkové tvrzení žalobce, že i po prodeji s „vozidlem“ odjel syn žalované (svědek [REDAKCE]) a že „vozidlo“ se tím do jeho dispozice nedostalo. Odvolatel sice poukazuje na rozpory v jednotlivých výpovědích či jejich nevěrohodnost, přitom však přehlíží, že sám převzetí „vozidla“ písemně potvrdil a svým podpisem převzetí dne 1.8.2019 v 13.30 hod. deklaroval (viz. Smlouva o spotřebitelském úvěru založená na č.l. 119 spisu). Nemůže být překvapivé, že s ohledem na okolnosti věci (mezi které nutno zahrnout i následný prepis v evidenci motorových vozidel) lze jen těžko uvěřit, že by bez možnosti dispozice (mezi které může patřit i zmiňované svěření „vozidla“ do opravy) s koupeným „vozidlem“ platil mnoho měsíců úvěr (ve výši přesahující jeho finanční možnosti) a celou situaci až do března 2020, resp. konce února 2020 prokazatelným způsobem neřešil, „spoléhaje“ se na kamaráda [REDAKCE]. Ten však svou svědeckou výpověď s poukazem na ust. § 126 odst. 1 o.s.ř. odepřel. Žalobce tak zpochybňuje svá vlastní písemná prohlášení o převzetí „vozidla“ a nese důsledky skutečnosti, že se ve svém jednání (uváděné naivitě, která však musí jít plně k jeho tíži) spolehl na [REDAKCE], který však jeho skutkovou verzi nepotvrdil (stejně jako

██████████, který měl být rovněž uzavření kupní smlouvy a dalšímu průběhu jednání dle jeho tvrzení přítomen, na jehož výslechu však netrval). Pokud dále žalobce poukazuje na záměnu osoby, která měla svědka ██████████ odvézt z autobazaru (nejprve tvrzený ██████████, poté vyslýchaný ██████████), takovou situaci lze vysvětlit odstupem doby od hodnocené události bez spekulací o jiných důvodech. I žalobcem tvrzené (zdůrazněno pouze) podezření z ovlivňování svědků žalované strany svědkem ██████████, lze označit za spekulativní, kdy ani dle názoru odvolacího soudu nebyly zjištěny skutečnosti takové intenzity, které by způsobily nevyužitelnost těchto důkazů. Jakkoli nelze podceňovat telefonický či osobní kontakt svědka s účastníkem (či jiným svědkem) před výslechem, taková situace není ničím ojedinělým, účastníci často navrhuji výslechy svých známých a kamarádů (ostatně i svědek žalobce ██████████ byl v každodenním kontaktu s žalobcem, svědek ██████████ dokonce potvrdil, že se s žalobcem bavili o tom, co má dosvědčit), a proto soud provádějící takové dokazování musí provedené důkazy hodnotit v kontextu s jinými, zabývat se věrohodností toho kterého svědka a přesvědčivostí jeho výpovědi. Soud prvního stupně vysvětlil, proč a v jaké části výpovědi komu uvěřil a jeho skutkové závěry (použité odvolacím soudem) jsou v souladu s provedeným dokazováním, zejména pak i s listinnými důkazy, jak uvedeno shora.

15. Námitky (žalované strany) směřovaly do závěru o obvyklé ceně „vozidla“, kdy zpochybňuje závěry znaleckého posudku znalce Uttla a jeho výpověď. Předně odvolací soud nesdílí námitku o tom, že by znalecký posudek byl nesprávný (již jen) proto, že znalec neprovedl prohlídku „vozidla“ v situaci, kdy znaleckým úkolem bylo stanovit jeho obvyklou cenu k datu 1.8.2019, poté, co dne 16.3.2020 došlo k jeho zničení. Stejně tak není namístě zpochybňovat totožnost vraku s předmětem prodeje, když tato skutečnost vyplývá ze zprávy Policie (viz. čl. 112 spisu) i zprávy úvěrové společnosti (čl. 115 spisu). Ostatně ani účastníci v řízení nezpochybňovali, že došlo k úplnému shoření „vozidla“. naopak sama žalovaná ve svém vyjádření k žalobě (viz. čl.56) hovořila o „ohořelém vraku“ (s argumentací, že tento stav a tím nemožnost vrátit předmět koupě brání aplikaci ust. § 1793 o.z.). Nelze sice popřít, že – i automobil – je individualizován svou výbavou a jednotlivými komponenty, které nebylo lze pro zničení předmětu plnění v dané věci ohledat, nicméně zvláště v případě prodáváných aut je i dle názoru odvolacího soudu podstatný zejména typ vozu, jeho stáří a počet najetých kilometrů. K hodnocení podaného znaleckého posudku, o jehož obsahu a správnosti soud prvního stupně neměl pochybnosti (viz. body 20 a 30 rozsudku), odvolací soud dodává, že i dle jeho názoru jsou jeho závěry podloženy obsahem nálezu, znalec splnil znalecký úkol, uvedl, z kterých zjištění vyšel, jak je získal a na základě jakých úvah došel ke svému závěru. Dle názoru odvolacího soudu, stanovil-li znalec obvyklou cenu „vozidla“ dle dostupných údajů -identifikace dle technického průkazu, výpisu z historie vozidla (o počtu 438 000 ujetých km již cca 9 měsíců před prodejem, o technické vybavenosti), protokolu o technické prohlídce ze dne 8.8.2019 a s přihlédnutím k obsahu výpovědi zejména svědka ██████████ o provedených investicích – jsou jeho závěry přesvědčivé při zdůraznění vyjádření samotného znalce (využívajícího své odborné znalosti a dlouhodobou praxi), že u prodeje staršího vozu se při stanovení obvyklé ceny vychází především z délky doby provozu a počtu ujetých kilometrů. Připomenout v této souvislosti nutno, že znalec současně vycházel z průměrné výbavy konkrétního typu vozu, kdy ani jeden z účastníků netvrdil žádnou mimořádnou výbavu, dále vycházel i z toho, že „vozidlo“ bylo opotřebeno úměrně stáří a najetým kilometrům (opak nebyl tvrzen – svědek ██████████ „vozidlo“ hodnotil za „v pěkném stavu“), znalec neprováděl žádné srážky ani přírážky. Znalec se zabýval i otázkou koeficientu prodejnosti, když nebyla známa cenová hladina obdobných vozů na trhu, resp. nebyly realizovány prodeje a vypořádal se i s námitkou provedených investic. Nelze ani dle názoru odvolacího soudu přistoupit na argumentaci žalované, která nesprávnost znaleckého závěru shledává již jen v součtu pořizovací ceny „vozidla“ a nákladů na jeho opravu (úpravu), to vše v situaci, kdy žalovanou realizovaná nákupní cena v SRN v květnu 2019 nebyla předmětem přezkumu (znalec ji k otázce žalované dokonce shledal za neodpovídající jeho hodnotě) a práce odvedené na opravě či úpravě před jeho prodejem byly znalcem hodnoceny za běžnou údržbu bez zásadního vlivu na cenu. Znalec vysvětlil i žalovanou zpochybňovanou

použitou amortizaci, při jejímž vyčíslení nevycházel pouze z toho, že „vozidlo“ mělo být provozováno jako taxi (jak vyplývá z historie vozidla – listin založených na čl.10 – 13), ale přihlédl i k datu ocenění neznámému počtu ujetých kilometrů, který byl předpokládáno vyšší, než poslední známý údaj z listopadu 2018 (438 000). S ohledem na výše uvedené tak i odvolací soud shledal, že vypracovaný (a ústně obhájený) znalecký posudek splňuje zákonem stanovené předpoklady, jeho text jako celek je přehledný, závěry logicky odpovídají zjištěným údajům, zodpovídá zadanou otázku, kdy dle názoru odvolacího soudu bylo lze zvoleným způsobem určit hodnotu poskytnutého plnění. Ostatně znalecký posudek jako jeden z důkazních prostředků nutno hodnotit i v souvislosti s ostatními provedenými důkazy, v konkrétních souvislostech s odborným vyjádřením autorizovaného prodejce vozů Mercedes Benz Milan Král s.r.o. (na čl.66), který tržní cenu „vozidla“ stanovil částkou 120 000 Kč včetně DPH (k datu 17.9.2020), nižší cenu odůvodnil proběhlými úpravami stavu tachometru a tím obtížnějším prodejním možnostem.

16. Vedle akceptace shora uvedených skutkových závěrů odvolací soud přisvědčil i primárnímu právnímu závěru soudu prvního stupně o tom, že jimi byly splněny zákonné podmínky pro zrušení uzavřené kupní smlouvy vymezené ust. § 1793 o.z.
17. Dle § 1793 odst. 1 o.z. zavázali-li se strany k vzájemnému plnění a je-li plnění jedné ze stran v hrubém nepoměru k tomu, co poskytla druhá strana, může zkrácená strana požadovat zrušení smlouvy a navrácení všeho do původního stavu, ledaže jí druhá strana doplní, oč byla zkrácena, se zřetelem k ceně obvyklé v době a místě uzavření smlouvy. To neplatí, pokud se nepoměr vzájemných plnění zakládá na skutečnosti, o které druhá strana nevěděla ani vědět nemusela (odstavec 1). Odstavec 1 se nepoužije pro případ nabytí na komoditní burze, při obchodu s investičním nástrojem podle jiného zákona, v držbě či způsobem postaveným veřejné dražbě naroveň, ani pro případ sázky nebo hry, anebo při narovnání nebo novaci, pokud byly poctivě učiněny (odstavec 2).
18. Podle § 1794 právo nevzniká, pokud důvod nepoměru vzájemných plnění vyplývá ze zvláštního vztahu mezi stranami, zejména pokud zkrácená strana měla úmysl plnit zčásti za úplatu a zčásti bezúplatně, nebo jestliže již nelze výši zkrácení zjistit (odstavec 1). Právo podle § 1793 nevzniká ani tehdy, vzdala-li se jej zkrácená strana výslovně a prohlásila-li, že plnění přijímá za mimořádnou cenu ze zvláštní oblíbenosti, anebo souhlasila-li s neúměrnou cenou, ač jí skutečná cena plnění byla nebo musela být známa (odstavec 2).
19. Předně odvolací soud nesdílí námitku žalované, že v řízení zjištěná nemožnost žalobce vrátit žalované „vozidlo“ vylučuje aplikaci uvedeného ustanovení pro zákonem použitý termín „navrácení všeho do původního stavu“. Tímto souslovím dle názoru odvolacího soudu zákonodárce vyjádřil možnost žalobce domáhat se současně zrušení smlouvy i vrácení poskytnutých plnění, bez toho, že by ze zákona současně vyplývalo omezení okamžiku, kdy může být právo na zrušení smlouvy uplatněno (nad rámec prekluzivní lhůty vymezené v § 1795 o.z., žalobcem dodržené). Naopak, v situaci, kdy uvedené ustanovení nezakládá samostatná či zvláštní pravidla pro vypořádání smluv zrušených z důvodu neúměrného zkrácení, pak i pokud plnění již vydat nelze (ať již z důvodu jeho povahy spočívající ve službách či z jiného důvodu – zkáza, zničení, zhoršení), uplatněné právo trvá a namísto nevydatelného plnění náleží při zrušení smlouvy peněžitá náhrada podle § 2999 o.z., a to ve výši obvyklé ceny (nebylo-li prokázáno, že předmět bezdůvodného obohacení nelze vydat proto, že k jeho zkáze, ztrátě nebo zhoršení došlo z příčin, které jdou k tíži žalované – viz. odst. 3) v daném místě a čase k datu vzniku bezdůvodného obohacení – smlouva je zrušena od počátku.
20. Podmínky citovaného ustanovení o neúměrném zkrácení v dané věci byly tedy i dle názoru odvolacího soudu splněny (z důvodů shora uvedených nejde ani o situaci upravenou ust. § 1794 odst. 1 o.z., kdy právo podle § 1793 nevzniká, jestliže nelze výši zkrácení zjistit), a to pro zjištěný nepoměr vzájemných plnění (kupní cena 357 980 Kč ku obvyklá cena prodávávaného „vozidla“ 128 000 Kč), kdy tento nepoměr výrazně převyšuje judikaturou soudů dovozený zákaz krácení přes polovic (viz. např. rozhodnutí NS 33 Cdo 42/2021), čímž je odůvodněn výjimečný zásah do právní

jistoty a prolomení zásady, že smlouvy mají být plněny. Současně byla splněna podmínka, že žalovaná věděla o skutečnosti zakládající tento hrubý nepoměr vzájemných plnění (viz. její účastnická výpověď o stavu tachometru – „přes 38 000“ a „nějakých 400 000 km“ skutečně najetých). Je přitom bez významu, že sama žalovaná jako zkracující strana ze své znalosti hrubý nepoměr nedovožovala, když právní úprava neúměrného zkrácení je založena na jediném čistě objektivním kritériu, jímž je hrubý nepoměr vzájemných plnění (viz. citované rozhodnutí NS). Zároveň přitom nebylo v řízení tvrzeno, že by žalobce s neúměrnou cenou souhlasil (§ 1794 odst. 2 o.z.), ač mu byla (či musela být) známa. V řízení nebylo žalovanou tvrzeno, že i při (žalobcem zpochybňované) informaci o skutečném počtu najetých kilometrů žalobce věděl, že takovému počtu odpovídá jiná /nižší/neúměrná cena. Odvolací soud přitom pro účely porovnání vzájemných plnění vycházel z kupní ceny 357 980 Kč (a nikoli žalobcem v žalobě tvrzené kupní ceny 477 980 Kč), vycházející z názoru, že účastníky pro potřeby získání spotřebitelského úvěru deklarovaná kupní cena 477 980 Kč byla simulovaným právním jednáním, bylo-li v řízení prokázáno, že skutečná vůle účastníků kupní smlouvy ze dne 1.8.2019 směřovala ke kupní ceně 357 980 Kč, která byla také žalobcem žalované uhrazena.

21. Odvolací soud však nepřisvědčil názoru soudu prvního stupně o tom, že je namíste právo žalobci z neúměrného krácení s poukazem na ust. § 6 odst. 2 o.z. nepřiznat. Soudem prvního stupně zdůrazňovaná nestandardnost chování žalobce nedosahuje intenzity nepoctivého jednání vůči žalované, jeho snahu koupit vůz bez dostatku finančních prostředků, spoléhání se na kamaráda a úhradu kupní ceny prostřednictvím úvěru nelze hodnotit za jednání na její úkor a projev nepoctivosti vůči ní. Žalobce se nepochybně dopustil protiprávního jednání (byl za něj i shledán trestně odpovědným), nikoli však vůči žalované, ale vůči poskytovateli úvěru, kterému uvedl nepravdivé informace. Naopak - žalovaná, jak současně uvádí soud prvního stupně při svých úvahách o aplikaci ust. § 150 o.s.ř. při rozhodování o nákladech řízení, s žalobcem spolupracovala a v rozporu s realitou potvrdila pro potřeby získání úvěru žalobcem (a tím pro sebe získání kupní ceny) převzetí akontace ve výši 120 000 Kč. Nepoctivost jednání ve vztahu k úvěrové společnosti byla tak odvolacím soudem shledána na straně obou účastníků (i když s trestněprávními následky pouze pro žalobce), a naopak nepoctivost jednání žalované vůči žalobci pak vyplývá ze samé podstaty sporu.
22. S těmito úvahami proto odvolací soud postupem podle § 220 o.s.ř. napadený rozsudek soudu prvního stupně změnil a rozhodl, jak ve výroku uvedeno s tím, že vyhověl-li primárnímu výroku, nezabýval se již výrokiem eventuálním (a tím důvodností odstoupení od kupní smlouvy, jeho včasností či relativní neplatností smlouvy pro omyl). Vzhledem k tomu, že žalobce již vzájemnou podmíněnost poskytnutých plnění nemusí v žalobě vyjadřovat, odvolací soud přihlédl k tomu, že žalovaná v řízení námitku vzájemnosti plnění vnesla a ve svém rozhodnutí žalobci přiznal pouze vrácení toho, oč peněžité plnění jím poskytnuté přesáhlo peněžitou náhradu poskytnutou mu žalovanou (357 980 – 128 000 Kč). Z tohoto důvodu žalobu v části požadovaných (dalších) 128 000 Kč zamítl a zamítl i požadavek na úroky z prodlení s úvahou, že rozhodnutí podle § 1793 o.z. je rozhodnutím konstitutivním, tudíž žalovaná nemohla být s plněním svého závazku v prodlení.
23. Nově, v souladu s ust. § 224 odst. 2 o.s.ř., odvolací soud rozhodl o nákladech řízení vycházející ze závěru o částečné důvodnosti žaloby (§ 142 odst. 2 o.s.ř.). Žalobce byl úspěšný z 64 % uplatněného požadavku na úhradu částky 357 980 Kč (byla mu přiznána „pouze“ částka 229 980 Kč), z 36 % byl neúspěšný a náleží mu proto právo na náhradu 28 % vzniklých nákladů představovaných zaplaceným soudním poplatkem z žaloby a odvolání po 5 970 Kč a náklady právního zastoupení. Ty sestávají za řízení před soudem prvního stupně z odměny za 21 úkonů právní služby (z převzetí věci, včetně právní porady s klientem dne 28.2.2021, sepisu předžalobní výzvy 30.7.2020, sepisu žaloby, sepisu repliky k vyjádření žalované ze dne 1.2.2021, porady s klientem přesahující 1 hodinu ze dne 12.4.2021, účasti u jednání okresního soudu dne 14.4.2021 – 4 úkony – jednání probíhalo od 8.35 hod. do 15.25 hod., sepisu námítky relativní neplatnosti ze dne 13.7.2021 sdělení soudu,

účast u jednání okresního soudu dne 14.7.2021, účast u jednání okresního soudu 7.3.2022 – 3 úkony – jednání probíhalo do 9.15 hod. do 14.15 hod., účast u jednání dožádaného Okresního soudu v Benešově dne 15.6.2022, účast u jednání okresního soudu 7.9.2022, sepis závěrečného vyjádření ze dne 26.9.2021) po 9 740 Kč podle § 7 a § 8 odst. 1 vyhl. 177/1996 Sb. ve znění pozdějších předpisů, advokátního tarifu, v celkové výši 204 540 Kč, 21 režijních náhrada po 300 Kč podle § 13 odst. 1 advokátního tarifu, v celkové výši 6 300 Kč, nákladů na cestovní výdaje advokáta spojených s jednáními u Okresního soudu ve Strakonících a u dožádaného soudu v Benešově v celkové výši 5 690,52 Kč (vše dle specifikace založené na č.l. 417 -420 spisu) a náhrady za promeškaný čas v celkové výši 2 600 Kč podle § 14 advokátního tarifu za čas strávený právním zástupcem k jednání soudů, vše navýšené o 21 % DPH, jehož je advokát plátcem (§ 137 odst. 3 o.s.ř.), náklady právního zastoupení za řízení před soudem prvního stupně celkem 265 147,82 Kč. Náklady právního zastoupení za odvolacího řízení jsou představovány odměnou za 2 vykonané úkony právní služby (sepis odvolání a účast u jednání odvolacího soudu) po 9 740Kč, 2 režijními náhradami po 300 Kč, vše navýšené o DPH na 24 296,80 Kč. Náklady právního zastoupení žalobce celkem tak činí 289 444,62 Kč, s připočtením zaplacených soudních poplatků 301 384,62 Kč, z nichž 28 % (viz. výše) představuje částku 84 386 Kč. K její úhradě byla žalovaná zavázána za podmínek uvedených v ust. § 160 odst. 1 o.s.ř.

24. Pokud žalobce účtoval další úkony právní služby, tyto neshledal odvolací soud za účelně vynaložené náklady, resp. za náklady řízení v případě předžalobního sepisu odstoupení od kupní smlouvy dne 5.3.2020 či námitky její relativní neplatnosti z 13.7.2021 jako hmotněprávních úkonů žalobce (vyjádření adresované soudu a oznámení uplatnění této námitky z téhož dne bylo jako podání ve věci samé uznáno za úkon právní služby – viz. výše). Za neúčelný náklad, resp. náklad, za který nenáleží právnímu zástupci odměna, byl shledán sepis 2 předžalobních výzev (pro potřeby splnění podmínek § 142a o.s.ř. postačila výzva jedna), stejně jako sepis doplňujícího vyjádření z 25.1.2022 (na č.l. 267 spisu), které je svým obsahem především důkazním návrhem, v rozsahu vyjádření se k důležitým důkazům lze toto realizovat v rámci jednání soudu. Za sepis závěrečného vyjádření byla žalobci přiznána odměna v nezvýšené výši (podle § 12 odst. 1 advokátního tarifu), kdy odvolací soud neshledal jeho mimořádnou obtížnost či mimořádnou časovou náročnost takové navýšení odůvodňující, a to i s přihlédnutím k tomu, že obdobně náročné závěrečné vyjádření realizoval právní zástupce žalované při ústním jednání. Stejně tak i za sepis odvolání byla přiznána odměna „pouze“ ve výši 9 740 Kč, která dle názoru odvolacího soudu (shodně jako u hodnoceného závěrečného vyjádření) je odpovídající náročnosti odvedené práce.
25. Podle § 148 odst. 1 o.s.ř. odvolací soud nově rozhodl i o nákladech v řízení vynaložených státem, na jejichž úhradě se s ohledem na poměr úspěchu a neúspěchu má žalobce podílet v rozsahu 36%, žalovaná 64 %. Náklady jsou představovány vyplaceným znalečným ve výši 8 475,60 Kč (5 109 + 3 666,60) a svědečným ve výši celkem 1 144,43 Kč, náklady státu tak celkem činí 9 920,03 Kč, 36 % z nich představuje 3 571,03 Kč, od nichž nutno odečíst žalobcem 2 000 Kč již zaplacené zálohy, 64 % představuje částku 6 349 Kč.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je přípustné dovolání k Nejvyššímu soudu ČR v Brně za podmínky, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněně zkoumat jen dovolací soud.

Dovolání je nutno podat ve lhůtě 2 měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím Okresního soudu ve Strakonících.

Toto rozhodnutí může být k návrhu vykonáno, nebude-li včas a dobrovolně splněno.

České Budějovice 2. března 2023

JUDr. Zuzana Völflová v.r.
předsedkyně senátu